

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์
ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
THE DEVELOPMENT OF RECITATION AND ENGLISH
COMMUNICATIVE COMPETENCY USING THE PHONICS METHOD
TOGETHER WITH THE MULTI-SENSORY TECHNIQUES FOR
GRADE 2 STUDENTS

¹เมรดา พิมป์สิงห์ และ ²ดุจเดือน ไชยพิชิต
¹Merada Pimsing and ²Dudduan Chaipichit

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ประเทศไทย
North Eastern University, Thailand

¹mpimsing@gmail.com, ²dudduan_ch@hotmail.com

Received: January 6, 2023; Revised: February 22, 2023; Accepted: March 25, 2023

บทคัดย่อ

งานการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) พัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง 3) แบบทดสอบวัดสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ 4) แบบวัดความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.70 คิดเป็นร้อยละ 86.75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการ

¹ นักศึกษาริญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

² อาจารย์ ดร.สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.60 คิดเป็นร้อยละ 81.00 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้โฟนิกส์, เทคนิคพหุสัมผัส, ความสามารถในการออกเสียง
สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

This research aimed to: 1) develop the recitation ability using the phonics method learning management together with the multi-sensory teaching techniques to get the mean score of upper 70%, and all students could pass the 70% criterion. 2) develop the English communicative competency using the phonics method learning management together with the multi-sensory teaching techniques to get a mean score of upper 70%, and all students could pass the 70% criterion, and 3) study the satisfaction towards the phonics method learning management together with the multi-sensory teaching techniques with the target group including 10 Grade 2 Students. The research instruments contained learning management plans, 2) the test for measuring the recitation ability, 3) the test for measuring English communicative competency, and 4) the satisfaction measurement form. The research findings were that: 1) the recitation ability covered the mean score of 34.70, equaled 86.75%, and 80% of all students could pass the 80% criterion, higher than the setting one, 2) the English communicative competency implied the mean score of 48.60, valued 81.00, 80.00% of all students could pass the score criterion, higher than the setting one, and 3) the satisfaction towards the phonics method learning management with the multi-sensory teaching technique comprised the mean score of 4.82 at the most level.

Keyword : phonics method learning management, multi-sensory technique, recitation ability

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน โดยถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้รับการจัดลำดับความสำคัญในกลุ่มที่ 2 การที่นักเรียนจะเรียนภาษาได้นั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดสมรรถนะด้านการฟังและการพูด การอ่านและการเขียน จากสมรรถนะที่กล่าวมาข้างต้น สมรรถนะด้านการอ่านถือเป็นสมรรถนะที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการเรียนในทุกกลุ่มวิชา การมีสมรรถนะด้านการอ่านที่ดีจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาต่างๆ ได้ดี ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านให้กับนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (วิญญาณี พลเยี่ยม, 2552) การเริ่มสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กที่เริ่มเรียนภาษาใหม่ๆ การออกเสียงใหญ่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด เด็กจะต้องได้รับการฝึกออกเสียงสระ พยัญชนะและคำต่างๆ ให้ถูกต้องในระยะเริ่มแรก การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ได้ให้ความสนใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้นเพราะถือว่าการสอนอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญ ควรที่จะได้รับการฝึกฝนมากเท่าๆ กับอ่านในใจ สำหรับเด็กที่เริ่มเรียนภาษาใหม่ๆ การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่เด็กจะต้องได้รับการฝึกออกเสียงสระ พยัญชนะและคำต่างๆ ให้ได้ถูกต้องในระยะต้นๆ เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านในใจในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก นอกจากจะเกี่ยวกับสภาพความพร้อมทางร่างกายและความสนใจของเด็กแล้วยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ คำศัพท์ จำนวนตัวอักษรในคำศัพท์ ลักษณะของคำศัพท์ ลักษณะของประโยค การวางประโยคหลัก รูปแบบการนำเสนอความหมายและโครงสร้างของคำ ล้วนมีผลต่อการอ่านทั้งสิ้น (จรัสลักษณ์ จีรวินูลย์, 2546)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะเริ่มต้นจากสมรรถนะด้านการฟังและการพูด ดังเช่น (กุศยา แสงเดช, 2548) ได้เสนอว่า ในการเรียนการสอนนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนสมรรถนะด้านการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง สมรรถนะการด้านฟังเป็นสมรรถนะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่สมรรถนะต่อไป ได้แก่ ด้านการพูด ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งในระดับเริ่มต้นควรเน้นการฟังเสียงพยางค์ คำศัพท์ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง จนไปสู่ระดับการฟังประโยคและเรื่องราวจนเข้าใจ เมื่อนักเรียนเข้าใจสื่อสารได้ก็จะสามารถอ่านและเขียนอย่างถูกต้องได้ นอกจากนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ได้เสนอว่า ครูผู้สอนควรเน้นให้นักเรียนเกิดสมรรถนะด้านการฟังและการพูดที่ดี สามารถสื่อสารความหมายหรือสื่อสารกับผู้อื่นได้ ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจที่จะพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านและการเขียนต่อไป ครูผู้สอนควรจะทำให้การเรียนสนุกๆ สนุกสนานไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่ได้เคลื่อนไหวเพราะว่าเด็กเป็นวัยที่ไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบการเคลื่อนไหวร่างกาย ชอบการมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมแปลกๆ ใหม่ๆ ที่สนุกสนาน ดังนั้นสรุปได้ว่า สมรรถนะด้านการฟังและการพูดเป็นสมรรถนะพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านและการเขียน ถ้านักเรียนมี

สมรรถนะด้านการฟังและการพูดที่ดีจะส่งผลให้สมรรถนะด้านการอ่านและการเขียนพัฒนาได้ดีตามไปด้วย

โรงเรียนบ้านยางหล่อโนนสวนกล้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนภาษาอังกฤษระดับเขตพื้นที่การศึกษาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างปีการศึกษา 2562 - 2563 ปรากฏว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.15 และ 63.63 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่านอย่างน้อยร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า 1) นักเรียนจำรูปของตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ได้ 2) นักเรียนไม่สามารถระบุเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ 3) นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า งานวิจัยจากนักการศึกษาหลายท่านได้แนวทางการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ คือ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง มักใช้สอนในระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษาและเป็นการสอนที่มีความเกี่ยวพันกันของอักษรและกลุ่มของตัวอักษรและการออกเสียง (Adams, 1998) จากการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ของประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับปัญหาการอ่านออกเขียนได้ พบว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยขัดคำด้วยความมั่นใจต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือถอดรหัสเสียง ซึ่งมีทั้งหมด 42 เสียง ทั้งที่มีสระเพียง 5 ตัว และพยัญชนะ 26 ตัว ก่อนที่จะอ่านเป็นคำและเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายขึ้นและชด้อยขัดคำเหมือนเจ้าของภาษาตนแบบ (อินทรา ศรีประสิทธิ์, 2551) และเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้นำการสอนของ เฟอร์นาล ที่เน้นประสาทสัมผัส การรับรู้หลายด้าน ทั้งการฟังทางสายตาและการสัมผัส จะช่วยให้เด็กเรียนรู้เรื่อง การออกเสียงและสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น (Mercer, 1992) ซึ่งการใช้เทคนิคพหุสัมผัสเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่เป็นพื้นฐานแนวคิดที่เน้นให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย ได้แก่ การมองเห็น (Visual) การได้ยิน (Auditory) การเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) และการสัมผัส (Tactile) การสอนตามเทคนิคพหุสัมผัสช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ผ่านหลายช่องทางและเป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนอ่านมากขึ้น (Bryan & Bryan, 1975) และการใช้เทคนิคพหุสัมผัสในการสอนเรื่อง การอ่านออกเสียงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการอ่านและการสะกดคำ (ฉวีวรรณ โยคิน, 2555) นอกจากนี้ การสอนอ่านออกเสียงควรจะเน้นการเสริมสร้างความสามารถทางการรับรู้เพราะการรับรู้เป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นในกระบวนการเรียนรู้โดยให้เด็กมีโอกาสรับรู้ข้อมูลได้หลายทางได้แก่ การฟัง การมองเห็นและการสัมผัสเพื่อช่วยให้นักเรียนรับและส่งผ่านข้อมูลเข้าไปสู่ระบบความจำได้ดี ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านได้และสามารถอ่านได้ดีที่สุด (Collins & Cheek, 1993 ; มณฑิเลียร พัฒนวงศ์, 2548) จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถใน

การอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามกรอบสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการพัฒนาสมรรถนะพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒ

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านยางหล่อโนนสวนกล้วย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใน 3 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียง 2) สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ความพึงพอใจ

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคหุสุมัฒ จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง แบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสาร: ด้านการฟังและการพูด แบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้วิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

4.2 วิเคราะห์สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไปและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง			จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)		ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)	
		$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
10	40	34.70	86.75	4.67	8	2	80.00	20.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน จำนวนคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.70 คิดเป็น

ร้อยละ 86.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.67 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูด ด้วยการจัดการเรียนรู้โผนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบวัดสมรรถนะด้านการฟังและการพูดด้วยการจัดการเรียนรู้โผนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมรรถนะด้านการฟังและการพูด	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม(60)	คะแนน			จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)		ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)	
			$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ด้านความรู้ความเข้าใจ	10	30	24.70	82.33	3.89	8	2	80.00	20.00
ด้านความคล่องแคล่ว		30	23.90	79.67	2.60	8	2	80.00	20.00
รวม		60	48.60	81.00	6.38	8	2	80.00	20.00

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน จำนวนคะแนนเต็ม 60 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 48.60 คิดเป็นร้อยละ 81.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.38 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.70 คิดเป็นร้อยละ 82.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.89 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 2) ด้านความคล่องแคล่ว มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.90 คิดเป็นร้อยละ 79.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.60 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสองด้าน

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้โผนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร			จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)		ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70)	
		$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
10	60	48.60	81.00	6.38	8	2	80.00	20.00

จากตารางที่ 3 พบว่า สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โผนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน จำนวนคะแนนเต็ม

60 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 48.60 คิดเป็นร้อยละ 81.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.38 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส

ความพึงพอใจ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม (20)	คะแนน		แปลความหมาย
			$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านเนื้อหา	10	5	4.78	0.11	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		5	4.85	0.08	มากที่สุด
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน		5	4.87	0.14	มากที่สุด
4. ด้านการวัดประเมินผล		5	4.81	0.09	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม		20	4.82	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 และ 4) ด้านการวัดประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ซึ่งทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิक्सร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.70 คิดเป็นร้อยละ 86.75 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ผลเนื่องมาจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระและเสียงของพยัญชนะท้าย เป็นการเรียนรู้จากหน่วยเสียงย่อยขึ้นไปช่วยให้นักเรียนที่เริ่มเรียนในระดับเริ่มต้นสามารถออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุไพรมา ลีลาวดี (2553) ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach) กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปานกลางหรือสูงกว่าปานกลาง ไม่มีความพิการซ้ำซ้อนหรือความผิดปกติด้านอื่น ๆ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กรุงเทพฯ จำนวน 6 คน โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านคำโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำ แบบสอบถามแรงจูงใจในการอ่าน พบว่า ผู้เรียนสามารถอ่านคำได้อยู่ในระดับดีมาก

2. สมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร: สมรรถนะด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน จำนวนคะแนนเต็ม 60 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 48.60 คิดเป็นร้อยละ 81.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.38 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.70 คิดเป็นร้อยละ 82.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.89 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 2) ด้านความคล่องแคล่ว มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.90 คิดเป็นร้อยละ 79.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.60 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสองด้าน

ทั้งนี้ผลเนื่องมาจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงกับจุดประสงค์ในระดับของผู้เรียน โดยอ้างอิงจากกรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (2562, 16-18) สามารถใช้ความรู้และสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีคุณลักษณะส่วนบุคคลในการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งในด้านการรับสาร การส่งสาร การมีปฏิสัมพันธ์ มีกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสาร สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม และสามารถแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิดประสบการณ์และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์เหมาะสมกับวัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Enriquez (1994 : abstract) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนโปรแกรมสองภาษา ซึ่งผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการสอนที่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน นั่นก็คือ การมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอังกฤษจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 และ 4) ด้านการวัดประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ซึ่งทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

เนื่องจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจหลักในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นรูปแบบวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุไพบรมา ลีลาวดี (2553), พัทรินทร์ ล้นซาง (2555) และนุสรีย์ กัญญา (2559) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระและเสียงของพยัญชนะท้าย เป็นการเรียนรู้จากหน่วยเสียงย่อยขึ้นไป ช่วยให้นักเรียนที่เริ่มเรียนในระดับเริ่มต้นสามารถออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนจะเน้นให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย ได้แก่ การมองเห็น (Visual) การได้ยิน (Auditory) การเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) และการสัมผัส (Tactile) การสอนตามเทคนิคพหุสัมผัสช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ผ่านหลายช่องทางและเป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนอ่านมากขึ้น และการใช้เทคนิคพหุสัมผัสในการสอนเรื่อง การอ่านออกเสียงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการอ่านและการสะกดคำ ซึ่งการฟัง การมองเห็นและการสัมผัสจะช่วยให้เด็กเรียนรู้และส่งผ่านข้อมูลเข้าไปสู่ระบบความจำได้ดีที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือสาระมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- _____. (2560). มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ชัชวาล ทัดศิวิชัย. (2552). *องค์ความรู้เรื่องสมรรถนะ(Competency)*. เอกสารรายงานการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำนำเสนอเค้าโครงคดียุทธศาสตร์ 2. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- นุสรีย์ กันยา. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3)*. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สุไพรมา ลีลามณี. (2553). *ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). *ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่รวมการวางพื้นฐานด้วย Phonemic Awareness & Phonics ตามด้วยการสอนอ่านเป็นคำ(Whole Language) เพื่อแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทย*. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2565, แหล่งที่มา :[http://www.englishonline.com2.biz/references./drinira'sunesco% 20 paper.doc](http://www.englishonline.com2.biz/references./drinira'sunesco%20paper.doc).
- Fernald, Peter S. and Jordan, Elizabeth A. (1991). *Programmed Instruction versus Standard Text in Introductory Psychology*. *Teaching of Psychology*, 18(4), 205-211. Retrieved 18 June,2023 from <http://Search ERIC.org/ericdc/ED446551.htm>
- National Institute for Literacy (USA). (2006). *The Research Building Blocks on How to Teach Children to Read*. National Institute of Child Health and Human Development. Retrieved 16 June, 2022: from www.nih.gov/nichd.

National Reading Panel. (2000). *Report of the National Reading Panel: Teaching children to read*. Bethesda, MD: National Institute of Child Health and Human Development.

